

Закон о стандардизацији

("Службени лист СРЈ", бр. 30/96)

I. Основне одредбе

Члан 1.

Овим законом уређују се: доношење и примена стандарда, техничких и других прописа; утврђивање усаглашености процеса, производа и услуга са техничким и другим прописима, односно стандардима; декларисање, означавање и паковање производа, као и надзор над спровођењем овог закона.

Члан 2.

Стандарди и технички и други прописи предвиђени овим законом не могу се доносити или примењивати ради стварања препрека у промету робе и услуга.

II. Стандарди и технички прописи

1. Стандарди

Члан 3.

Под стандардом, у смислу овог закона, подразумева се документ у којем се за општу употребу утврђују правила, смернице или карактеристике за одређене активности или њихове резултате ради остваривања оптималног реда у одређеној области.

Стандарди, у смислу овог закона, могу бити југословенски, стандарди одбране, грански и интерни.

Примена стандарда није обавезна, осим ако то није одређено техничким или другим прописом донесеним за извршавање овог закона.

Као основа за израду стандарда користе се достигнућа науке и праксе и међународни и страни стандарди и препоруке.

Члан 4.

Југословенске стандарде утврђује савезни орган, односно организација надлежна за послове стандардизације (у даљем тексту: надлежна савезна организација).

Југословенским стандардима утврђују се нарочито:

- 1) намена и својства процеса, производа и услуга;
- 2) захтеви у погледу типизације и унификације делова техничких сложених производа;
- 3) техничко–технолошки услови, захтеви и поступци за производњу производа, извођење радова и вршење услуга;
- 4) методе и поступци обезбеђења квалитета процеса, производа и услуга и животне средине;
- 5) услови, методе и поступци за контролисање и испитивање процеса, производа или услуга;
- 6) методе и поступци оспособљавања лица за оцену система квалитета и система заштите животне средине и услови које та лица треба да испуњавају;
- 7) једнообразни термини, дефиниције, симболи, знаци, кодови, ознаке, боје, величине и јединице који се користе у производњи производа и вршењу услуга;
- 8) захтеви који се односе на руковање, транспорт, складиштење, чување, употребу, амбалажу, паковање, обележавање, декларисање, обраду, дораду и прераду производа.

Израда, утврђивање и доношење југословенских стандарда врши се на прописан начин.

Члан 5.

Предлог за доношење југословенског стандарда могу поднети заинтересовани органи и организације, предузећа и друга правна лица и физичка лица. Предлагач је дужан да уз предлог за доношење југословенског стандарда достави образложење са документационом основом, на основу којих се може оценити основаност предлога.

Предлог југословенског стандарда разматра се

и утврђује на начин који заинтересованим правним и физичким лицима омогућава да о њему дају своје мишљење, примедбе и предлоге.

Члан 6.

Предузеће и друга правна лица могу, за своје Стандардима из ст. 1. и 2. овог члана не могу се утврдити захтеви блажи од захтева који су утврђени југословенским стандардима.

2. Технички прописи

Члан 7.

Под техничким прописом, у смислу овог закона, подразумева се пропис који садржи техничке и друге захтеве за процесе, производе и услуге, непосредно или позивањем на стандард.

Члан 8.

Израда, доношење, као и вођење регистра техничких прописа врши се на прописан начин.

Члан 9.

Техничким прописом утврђују се захтеви чијом се применом обезбеђују нарочито:

- 1) заштита живота и здравља људи, животне средине и других природних и радом створених вредности;
- 2) несметан промет робе и услуга на домаћем тржишту и са иностранством, као и отклањање техничких препрека у промету робе и услуга;
- 3) техничка и конструкциона сигурност објеката, постројења, уређаја и других средстава, као и сигурност при извођењу радова;
- 4) заштита корисника производа и услуга, односно заштита потрошача;
- 5) брз, тачан и разумљив пренос и саопштавање информација.

Техничким прописом одређују се и производи које предузећа или друга правна лица могу стављати у промет само са прописаним техничким упутством за употребу, гарантним листом или другим одговарајућим документима, на српском језику.

Члан 10.

Усаглашеност процеса, производа и услуга с техничким прописом је обавезна.

Произвођач или давалац услуга дужан је да пре стављања производа или услуге у промет провери да ли производ, односно услуга одговара одређеном техничком пропису, под условима и на начин утврђеним овим законом. Обавеза из става 2. овог члана односи се и на

потребе, доносити интерне и гранске стандарде.

За процесе, производе и услуге од интереса за одбрану савезни орган надлежан за послове одбране утврђује стандарде одбране.

увозника, односно заступника стране фирме при продаји робе с консигнационог складишта. Правна лица из ст. 2. и 3. овог члана дужна су да надлежном органу инспекције, на његов захтев, ставе на увид доказе о провери производа или услуга из става 2. овог члана.

3. Објављивање стандарда и техничких прописа

Члан 11.

Прописи о југословенским стандардима и технички прописи објављују се у службеном гласилу Савезне Републике Југославије, а југословенски стандарди Ђ у посебном издању надлежне савезне организације. Југословенски стандарди не могу се умножавати.

Изузетно од одредбе става 2. овог члана југословенски стандарди могу се умножавати за потребе образовања и науке на основу одобрења надлежне савезне организације. За посебна издања југословенских стандарда из става 1. овог члана плаћа се прописана цена.

III. Утврђивање усаглашености

Члан 12.

Утврђивање усаглашености процеса, производа и услуга са техничким и другим прописима, односно стандардима (у даљем тексту: усаглашеност), врше предузећа и друга правна лица акредитована за:

- 1) сертификацију: процеса, производа и услуга; система квалитета; система заштите животне средине и оцењивача система квалитета и система заштите животне средине;
- 2) испитивање производа;
- 3) контролу усаглашености.

1. Акредитовање

Члан 13.

Акредитовање је поступак у којем савезни орган односно савезна организација надлежна за акредитовање (у даљем тексту: акредитационо тело) на прописан начин

утврђује оспособљеност и компетентност предузећа и других правних лица за обављање послова и задатака сертификације, испитивања производа и контроле усаглашености.

Члан 14.

Сертификациона тела су предузећа или друга правна лица овлашћена за сертификацију: процеса, производа и услуга; система квалитета; система заштите животне средине и оцењивача система квалитета и система заштите животне средине.

Акредитоване лабораторије су лабораторије у предузећима или другим правним лицима овлашћене за испитивање производа.

Контролне организације су предузећа или друга правна лица овлашћена, као трећа непристрасна страна, за контролу усаглашености.

Члан 15.

Предузећа и друга правна лица могу бити акредитована ако испуњавају организационе, кадровске, техничке и друге прописане услове. О акредитованим правним лицима води се регистар са подацима о врсти и обиму акредитације.

Члан 16.

Предузеће или друго правно лице подноси захтев за акредитацију акредитационом телу. О захтеву из става 1. овог члана стручно мишљење даје надлежна савезна организација.

Кад акредитационо тело утврди да подносилац захтева испуњава прописане услове за акредитацију, донеће решење о акредитацији за обављање одређених послова и задатака сертификације, испитивања и контроле усаглашености.

Ако подносилац захтева не испуњава прописане услове, акредитационо тело донеће решење којим се одбија захтев за акредитацију.

Против решења из става 3. овог члана може се поднети жалба савезном органу надлежном за послове стандардизације.

Подносилац захтева сноси прописане трошкове акредитације.

Члан 17.

Акредитована правна лица дужна су да, без одлагања, обавесте акредитационо тело о променама које се односе на услове под којима је добијена акредитација.

Члан 18.

Надзор над радом акредитованих правних лица врши надлежна савезна организација на прописан начин.

Ако надлежна савезна организација приликом вршења надзора над радом акредитованог Процеси, производи и услуге који морају имати сертификат о усаглашености одређују се техничким или другим прописом донесеним за извршавање овог закона.

Акредитована правна лица у смислу овог закона јесу: сертификациона тела, акредитоване лабораторије и контролне организације.

правног лица утврди да оно не испуњава неки од прописаних услова, односно ако утврди одређене неправилности у његовом раду, привремено ће му забранити обављање послова за које је акредитовано и одредити рок у којем мора отклонити утврђене неправилности, односно испунити прописане услове.

Ако акредитовано правно лице у одређеном року не отклони неправилности, односно не испуни прописане услове, надлежна савезна организација поднеће предлог за одузимање акредитације.

Када акредитационо тело донесе решење о одузимању акредитације, акредитовано правно лице брише се из регистра акредитованих правних лица.

Против решења о одузимању акредитације може се поднети жалба савезном органу надлежном за послове стандардизације.

Жалба из става 5. овог члана не одлаже извршење решења.

Члан 19.

Лица овлашћена за надзор из члана 18. овог закона морају имати службену легитимацију прописаног облика и садржине.

О издатим службеним легитимацијама води се евиденција.

2. Сертификација

Члан 20.

Сертификација је поступак у којем се, издавањем сертификата о усаглашености, потврђује да су одређени процес, производ или услуга, систем квалитета или систем заштите животне средине усаглашени с техничким и другим прописом или техничком спецификацијом.

Сертификација из става 1. овог члана обухвата и потврђивање да лица која оцењују систем квалитета или систем заштите животне средине испуњавају услове из техничких и других прописа односно стандарда.

Сертификат о усаглашености издају сертификациона тела, на начин утврђен овим законом и прописима донесеним за извршавање овог закона.

За производе и услуге из става 4. овог члана произвођач, давалац услуга или увозник дужан је да прибави сертификат о усаглашености пре него што производ стави у промет, односно

изврши услугу.

Члан 21.

Предузеће или друго правно лице дужно је да, пре почетка производње производа, односно пре почетка извођења радова или вршења услуга, донесе техничку спецификацију.

Под техничком спецификацијом, из става 1. овог члана, подразумева се документ који садржи захтеве с којима се усаглашавају процес, производ или услуга, као и методе и поступке утврђивања усаглашености.

На захтев надлежног органа инспекције, предузеће или друго правно лице дужно је да том органу стави на увид техничку спецификацију из става 1. овог члана.

Члан 22.

Сертификат о усаглашености издаје се подносиоцу захтева ако сертификационо тело утврди да предмет сертификације одговара техничким прописима, односно одређеним стандардима или техничкој спецификацији.

Члан 23.

Решење о одбијању издавања сертификата доноси сертификационо тело подносиоцу захтева ако утврди да нису испуњени услови за издавање сертификата о усаглашености.

Против решења из става 1. овог члана може се поднети жалба акредитационом телу.

Члан 24.

Производ из члана 20. став 4. овог закона за који је издат сертификат о усаглашености мора се обележити знаком усаглашености, којим се потврђује да је усаглашен с техничким или другим прописом, односно стандардом или техничком спецификацијом.

Знак усаглашености из става 1. овог члана има прописани облик и употребљава се на прописан начин.

Производ за који није издат сертификат не може се обележити знаком усаглашености или знаком који је сличан знаку усаглашености.

Члан 25.

Ималац сертификата о усаглашености дужан је да омогући вршење надзора сертификационом. На основу извршене контроле усаглашености издаје се извештај, односно потврда о контроли усаглашености.

Контролу усаглашености могу вршити само контролне организације, на прописан начин.

5. *Остале одредбе*

Члан 29.

Акредитована правна лица дужна су да обезбеде тајност података до којих дођу у поступку сертификације, испитивања производа

телу које је издало сертификат.

Ако се при вршењу надзора из става 1. овог члана утврди да предмет сертификације не одговара захтевима и условима под којима је издат сертификат, сертификационо тело решењем привремено одузима сертификат и налаже отклањање утврђених неусаглашености у одређеном року.

Ако ималац сертификата у одређеном року не отклони неусаглашености, сертификационо тело му решењем одузима сертификат.

Против решења из ст. 2. и 3. овог члана може се поднети жалба акредитационом телу.

Жалба из става 4. овог члана не одлаже извршење решења.

Члан 26.

Процеси, производи и услуге за које техничким прописом није утврђено да морају имати сертификат могу бити испитани односно могу, под условима прописаним овим законом, добити сертификат.

3. *Испитивање производа*

Члан 27.

Испитивање производа је извођење једне операције или више операција којима се, по одређеном поступку, утврђује једна или више карактеристика одређеног производа.

На основу испитивања производа издаје се извештај о испитивању.

Извештај о испитивању производа је услов за издавање сертификата о усаглашености.

Испитивање производа могу вршити само акредитоване лабораторије на прописан начин.

4. *Контрола усаглашености*

Члан 28.

Контрола усаглашености је утврђивање усаглашености процеса, производа и услуга с техничким и другим прописима, односно стандардима, на основу мерења, испитивања и посматрања.

и контроле усаглашености.

Члан 30.

Подносилац захтева сноси трошкове сертификације, испитивања производа и контроле усаглашености, чију висину и начин плаћања одређују акредитована правна лица уз сагласност акредитационог тела.

У поступку акредитовања, сертификације, испитивања производа и контроле усаглашености користе се прописани обрасци које издаје надлежна савезна организација.

За коришћење образаца из става 2. овог члана

плаћа се прописана накнада.

Члан 31.

Изјава о усаглашености је изјава произвођача, давалаца услуга или увозника да процес, производ или услуга одговарају техничком и другом пропису, стандарду, односно техничкој спецификацији.

Изјава из става 1. овог члана може се дати ако производ, процес или услуга одговарају техничком и другом пропису, стандарду, односно техничкој спецификацији и ако произвођач, давалац услуга или увозник испуњавају прописане услове за утврђивање усаглашености.

Члан 32.

Страни сертификат или извештај о испитивању и друге исправе о усаглашености може признати акредитационо тело:

- 1) ако се признање врши на основу споразума о узајамном признању тих исправа између земље порекла исправа и Савезне Републике Југославије;
- 2) ако су исправе издате у складу с међународним уговорима које је потврдила Савезна Република Југославија;
- 3) ако су исправе издате у оквиру међународних система и шема атестирања које признаје Савезна Република Југославија.

Признавање исправа из става 1. овог члана не искључује испитивање и контролу усаглашености у Савезној Републици Југославији.

IV. Технички надзор

Члан 33.

V. Декларисање, означавање и паковање производа

Члан 36.

Под декларисањем производа, у смислу овог закона, подразумева се навођење података којима се идентификују производ, његова усаглашеност с техничким прописом, односно стандардом, карактеристике и произвођач, односно предузеће или друго правно лице које производ ставља у промет на тржишту.

Подаци из става 1. овог члана наводе се на амбалажи, оригиналном паковању, производу,

Техничком надзору у производњи, промету и употреби подлежу постројења, објекти, уређаји и друга опрема у објектима и просторима угроженим отровним, експлозивним и запаљивим смешама гасова, паре и прашине, штетним зрачењем, буком, вибрацијама или другим сличним опасностима, као и материјал, делови и склопови за њихову израду (у даљем тексту: специфична опрема).

Члан 34.

Технички надзор се врши над специфичном опремом за коју је то прописом одређено.

Технички надзор, односно поједини послови техничког надзора врше се на прописан начин и у прописаном обиму и року, зависно од врсте специфичне опреме и услова под којима се она користи.

У вршењу техничког надзора могу се предузимати прописане мере.

О извршеном техничком надзору воде се евиденција и записник који садрже прописане податке.

Члан 35.

Технички надзор врши предузеће или друго правно лице акредитовано од акредитационог тела.

Акредитовање предузећа или другог правног лица из става 1. овог члана врши се у складу с одредбама чл. 5. и 16. овог закона.

Одредбе чл. 17, 18, 29. и 30. овог закона односе се и на предузећа или друга правна лица из става 1. овог члана.

Предузећа или друга правна лица у којима се налази специфична опрема за коју је прописан технички надзор дужна су да омогуће технички надзор предузећима или другим правним лицима из става 1. овог члана.

налепници и привесници на производу или уз производ.

Под означавањем производа, у смислу овог закона, подразумева се нашоње на производ, амбалажу, паковање, налепницу и привесницу или на други одговарајући начин: знакова усаглашености или других знакова и ознака одређених овим законом или прописима донесеним на основу овог закона; ознака одређених техничких карактеристика и других карактеристика производа; обележја и симбола за опасност; упозорења; ознака и симбола за начин руковања пошљкама при транспорту, преносу или превозу или руковања производима при складиштењу и чувању, као

и снабдевање производа таблицама са саопштењима о карактеристикама, опасностима, упозорењима на опасност и поступку у случају незгоде.

Члан 37.

Производи у промету морају бити снабдени декларацијом, која садржи: назив производа, тип производа и име произвођача.

За одређене производе може се прописати посебан начин декларисања и означавања производа, обавезни елементи декларације, поред елемената из става 1. овог члана, као и технички услови и захтеви у погледу наношења тих ознака или обележја на производ, амбалажу, односно оригинално паковање.

Члан 38.

Производи који морају бити на одређен начин упаковани, услови и захтеви у погледу начина паковања, количине производа у појединачном или збирном паковању, материјала за паковање и њихових карактеристика, облика и мера, као и услови и захтеви за типизацију средстава за паковање, амбалажу и за оригинална паковања одређују се техничким прописима.

Члан 39.

За технички сложене производе, произвођач, увозник, односно заступник стране фирме, при продаји робе с консигнационог складишта, дужан је да утврди и у техничком упутству или декларацији наведе рок обезбеђеног сервисирања и снабдевања тржишта резервним деловима, прибором и другим производима без којих се тај производ не може користити према својој намени.

Рок из става 1. овог члана не може да буде краћи од три године за апарате за домаћинство, односно пет година за друге технички сложене производе.

- 5) фирму, односно назив и седиште предузећа или другог правног лица које је производ продало на мало, датум продаје, печат и потпис овлашћеног радника, а ако су у питању постројења, уређаји, опрема и друга средства рада Ђ фирму, односно назив и седиште испоручиоца, датум пуштања у погон или предаје производа кориснику на употребу и потпис овлашћеног радника.

Ако произвођач, увозник или заступник стране фирме нема сопствени сервис у Савезној Републици Југославији, дужан је да технички сложене производе снабде и списком предузећа или других правних лица која је овластио за вршење тих услуга у Савезној Републици Југославији (у даљем тексту: овлашћени сервисери).

Произвођач, увозник, односно заступник стране фирме дужан је да своје сервисе, односно овлашћене сервисере и тржиште редовно снабдева потребном врстом и количином резервних делова, прибора и других производа без којих се технички сложени производ не може користити према својој намени.

Техничким прописом могу се за одређене производе одредити дужи рокови обезбеђеног сервисирања и снабдевања резервним деловима, прибором и другим производима без којих се они не могу користити према својој намени, рокови у којима се сервис, односно овлашћени сервисер мора одазвати захтеву корисника производа за услуге одржавања, односно поправке производа и рокови у којима се те услуге морају завршити.

Члан 40.

Гарантни лист којим су, у смислу члана 9. став 2. овог закона, снабдени производи садржи:

- 1) фирму, односно назив и седиште даваоца гаранције;
- 2) податке којима се идентификује производ;
- 3) изјаву о гаранцији и условима гаранције;
- 4) гарантни рок;

VI. Обавештавање у области стандардизације

Члан 41.

Надлежна савезна организација обезбеђује обавештавање у области стандардизације:

- 1) учешћем у југословенском и међународном систему обавештавања у области стандардизације;
- 2) издавањем гласила и каталожких и других публикација;
- 3) прикупљањем, обрадом и давањем обавештења о стандардима, техничким прописима и акредитованим

предузећима или другим правним лицима и других обавештења из области стандардизације, на захтев корисника обавештења;

- 4) достављањем радних и других материјала у поступку израде и доношења југословенских стандарда и прописа предвиђених овим законом;
- 5) пружањем техничке помоћи на захтев корисника.

За обавештење, односно услуге из става 1. овог члана које се не достављају, односно не врше по службеној дужности, плаћа се прописана накнада.

Члан 42.

Ради преношења технолошког знања и усмеравања коришћења нових технологија у областима с интензивним технолошким развојем, могу се доносити техничке препоруке и упутства.

VII. Инспекцијски надзор

Члан 43.

Инспекцијски надзор над примењивањем одредаба овог закона и прописа донесених за извршавање овог закона врши надлежни савезни инспектор.

Члан 44.

Ако надлежни савезни инспектор при надзору утврди да нису примењене одредбе овог закона и прописа донесених на основу овог закона, донеће решење којим се наређује да предузеће или друго правно лице у одређеном року усагласи обављање својих делатности с одредбама овог закона и прописа донесених за извршавање овог закона.

Ако надлежни савезни инспектор при надзору утврди да процеси, производи и услуге не одредбе овог закона о утврђивању усаглашености и техничком надзору које се односе на предузећа или друга правна лица сходно се примењују и на савезни орган надлежан за послове одбране и на јединице и установе Војске Југославије.

Организација и начин вршења послова у вези с утврђивањем стандарда одбране и техничких прописа у области одбране, утврђивањем усаглашености и техничким инспекцијским надзором у области одбране, уређује се прописом у складу с овим законом.

Одредбе овог закона које се односе на предузећа или друга правна лица сходно се

одговарају одредбама овог закона и прописима донесеним на основу овог закона и да услед тога постоји опасност за живот и здравље људи и животну средину или могућност настанка знатне материјалне штете, донеће решење којим се забрањује одвијање таквих процеса, производња или употреба таквих производа.

Члан 45.

Ако надлежни савезни инспектор при надзору утврди да производи који су стављени у промет не одговарају прописима донесеним на основу овог закона, да нису снабдевени прописаним исправама, да нису на прописан начин упаковани, декларисани, означени, односно обележени, да за њих, супротно одредбама овог закона и прописа донесених на основу овог закона, нису обезбеђени сервис, резервни делови, прибор и други производи без којих се технички сложени производи не могу користити према својој намени, да нису снабдевени техничким упутством, односно упутством за употребу, или да су снабдевени нетачним ознакама, подацима или знацима усаглашености супротно одредбама овог закона и прописа донесених за извршавање овог закона, донеће решење којим се забрањује промет таквих производа док се недостаци не отклоне.

Члан 46.

Против решења из чл. 44. и 45. овог закона може се поднети жалба савезном органу надлежном за послове трговине, односно савезном органу надлежном за послове одбране.

Жалба из става 1. овог члана не одлаже извршење решења.

VIII. Примена појединих одредаба Закона

Члан 47.

примењују и на друге произвођаче, извођаче радова, вршиоце услуга и учеснике у промету робе и услуга.

Члан 48.

Одредбе овог закона о стандардима и техничким и другим прописима за извршавање овог закона односе се и на производе из увоза и производе узете у закуп из иностранства ради коришћења у Савезној Републици Југославији.

Одредбе овог закона и прописа донесених за извршавање овог закона које се односе на гарантни лист, сервис, обезбеђење резервних делова и других производа и обавезу

сертификацију не примењују се на производе који се налазе код царинарнице на слободном располагању, који су одузети у прекршајном поступку и предати царинарници на располагање, производе аматерске самоградње, употребљаване, поправљене и преправљене производе, уметничка дела, производе домаће радиности, примењене уметности и уметничких заната и уникате, као и на производе који се појединачно увозе за сопствене потребе грађана, ако техничким прописом није друкчије одређено.

IX. Казнене одредбе

Члан 49.

Новчаном казном од 45.000 до 450.000 нових динара казниће се за привредни преступ предузеће или друго правно лице:

- 1) ако производе за које је то одређено прописом донесеним за извршавање овог закона не снабде техничким упутством или упутством за употребу или гарантним листом или другим одговарајућим документом (члан 9. став 2);
- 2) ако пре стављања производа или услуге у промет не провери да ли производ односно услуга одговара одређеном техничком пропису или ако ту проверу не изврши под условима и на начин утврђеним овим законом (члан 10. ст. 2. до 4);
- 3) ако не обавести, без одлагања, акредитационо тело о променама које се односе на услове под којима је добијена акредитација (члан 17);
- 4) ако изда сертификат, а није сертификационо тело, или ако изда сертификат супротно одредбама овог закона и прописа донесених за извршавање овог закона (члан 20. став 3);
- 5) ако сертификатом не снабде производ, односно услугу пре стављања у промет (члан 20. став 5);
- 6) ако пре почетка производње производа, односно пре почетка извођења радова или вршења услуга

За радње из става 1. овог члана казниће се за привредни преступ новчаном казном од 3.000 до 30.000 нових динара и одговорно лице у

не донесе техничку спецификацију (члан 21. став 1);

- 7) ако производ за који није издат сертификат означи знаком о усаглашености или знацима који су слични знацима о усаглашености (члан 24. став 3);
- 8) ако врши испитивање, а није акредитована лабораторија (члан 27. став 4);
- 9) ако врши контролу усаглашености, а није контролна организација (члан 28. став 3);
- 10) ако да изјаву о усаглашености производа супротно одредбама овог закона или прописа донесених за извршавање овог закона (члан 31. став 2);
- 11) ако врши технички надзор, а није акредитовано за то од акредитационог тела (члан 35. став 1);
- 12) ако производ не означи на начин утврђен овим законом или прописом донесеним за извршавање овог закона (члан 36. став 3);
- 13) ако производ не снабде декларацијом или ако декларација не садржи податке утврђене овим законом или прописима донесеним за извршавање овог закона (члан 37);
- 14) ако производ не упакује на начин утврђен прописом донесеним на основу овог закона (члан 38);
- 15) ако за технички сложен производ не утврди и у техничком упутству или декларацији не наведе рок обезбеђеног сервисирања или рок снабдевања тржишта или ако своје сервисе, овлашћене сервисере и тржиште не снабдева редовно потребном врстом и количином резервних делова, прибора и других производа без којих се технички сложен производ не може користити према својој намени (члан 39).

предузећу или другом правном лицу.

Члан 50.

Новчаном казном од 15.000 до 150.000 нових

динара казниће се за прекршај предузеће или друго правно лице:

- 1) ако техничко упутство или упутство за употребу или гарантни лист или други одговарајући документ одређен у техничком пропису не одштампа на српском језику (члан 9. став 2);
- 2) ако надлежном органу инспекције, на његов захтев, не стави на увид доказе о провери производа или услуга (члан 10. став 4);
- 3) ако умножава југословенске стандарде који се објављују у посебном издању надлежне савезне организације или ако их умножава без одобрења (члан 11. став 2);
- 4) ако не омогући надзор надлежној савезној организацији (члан 18. став 2);
- 5) ако надлежном органу инспекције, на његов захтев, не стави на увид техничку спецификацију (члан 21. став 3);
- 6) ако производ из члана 20. став 4. овог закона за који је издат сертификат о усаглашености не обележи знаком усаглашености (члан 24. став 1);
- 7) ако не омогући надзор сертификационом телу које је издало сертификат (члан 25. став 1);
- 8) ако не омогући технички надзор акредитованом правном лицу (члан 35. став 4);
- 9) ако гарантни лист не садржи елементе и податке утврђене овим законом (члан 40).

За радње из става 1. овог члана казниће се за прекршај новчаном казном од 3.000 до 9.000 нових динара и одговорно лице у предузећу или другом правном лицу.

Члан 51.

Новчаном казном од 3.000 до 30.000 нових динара казниће се за прекршај предузетник или друго физичко лице ако почини неку од радњи из члана 49. овог закона.

Новчаном казном од 300 до 9.000 нових динара казниће се за прекршај предузетник или друго физичко лице ако почини неку од радњи из члана 50. овог закона.

X. Прелазне и завршне одредбе

Члан 52.

Савезни орган за стандардизацију и предузећа и друга правна лица овлашћена на основу Закона о стандардизацији ("Службени лист СФРЈ", бр. 37/88 и 23/91 и "Службени лист СРЈ", бр. 24/94) могу обављати послове за које су овлашћени у року од две године од дана ступања на снагу овог закона.

Лабораторије акредитоване на основу Закона о стандардизацији могу обављати испитивања до истека рока означеног у потврди о акредитовању, а најдуже две године од дана доношења овог закона.

Члан 53.

Акредитационо тело из члана 13. овог закона образоваће се у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 54.

Прописи из члана 4. став 3. и члана 8. овог закона донеће се у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 55.

Технички прописи који се доносе на основу овог закона по којима се преузимају стандарди с обавезном применом донесени на основу Закона о стандардизацији ("Службени лист СФРЈ", бр. 37/88 и 23/91 и "Службени лист СРЈ", бр. 24/94) и други прописи за извршавање овог закона донеће се у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Прописи донесени на основу Закона о стандардизацији и стандарди с обавезном применом остају на снази до доношења прописа из става 1. овог члана.

Члан 56.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о стандардизацији ("Службени лист СФРЈ", бр. 37/88 и 23/91 и "Службени лист СРЈ", бр. 24/94).

Члан 57.

Овај закон ступа на снагу по истеку три месеца од дана објављивања у "Службеном листу СРЈ".